Artikel 4

Tidsfrister

1. Retten til at træffe beslutning om at indlede en overtrædelsesprocedure som anført i denne forordning udløber et år efter, at enten ECB eller den nationale centralbank i den medlemsstat, i hvis retsområde den påståede overtrædelse har fundet sted, først fik kendskab til den påståede overtrædelse, og under alle omstændigheder fem år efter overtrædelsen har fundet sted, eller i tilfælde af vedvarende overtrædelse fem år efter at overtrædelsen er bragt til opbør.

2. Retten til at beslutte, hvorvidt der skal pålægges sanktioner i tilfælde af en overtrædelse, som anført i denne forordning, udløber et år efter beslutningen om at indlede proceduren som beskrevet i artikel 3, stk. 1.

3. Retten til at indlede en håndhævelsesprocedure udløber seks måneder efter det tidspunkt, hvorfra afgørelsen kan håndhæves i medfør af artikel 3, stk. 7.

Artikel 5

Domstolsprøvelse

Det Europæiske Fællesskabs Domstol har fuld prøvelsesret i den i traktatens artikel 172 anvendte betydning vedrørende endelige beslutninger om sanktioner.

Artikel 6

Almindelige bestemmelser

1. I tilfælde af uoverensstemmelse mellem bestemmelserne i denne forordning og bestemmelserne i andre af Rådets forordninger, som berettiger ECB til at pålægge sanktioner, gælder bestemmelserne i sidstnævnte.

2. Under iagttagelse af de grænser og betingelser, der er fastlagt i denne forordning, kan ECB vedtage forordninger, der nærmere angiver, hvordan sanktioner kan pålægges i overensstemmelse dermed, samt retningslinjer for samordning og harmonisering af procedurerne vedrørende gennemførelse af en overtrædelsesprocedure

Artikel 7

Afsluttende bestemmelser

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder unmiddelbart i hver medlemsstat.

Henstilling fra Den Europæiske Centralbank om Rådets forordning (EF) om Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistisk information

(98/C 246/08)

(Forelagt af Den Europæiske Centralbank den 7. juli 1998)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (statutten), særligt artikel 5.4,

under henvisning til henstilling fra Den Europæiske Centralbank (i det følgende benævnt »ECB«),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Kommissionen, og

i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i artikel 106, stk. 6, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (i det følgende benævnt »traktaten«) og i statuttens artikel 42, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) ECB skal ifølge statuttens artikel 5.1 med støtte fra de nationale centralbanker indsamle den statistiske information, som er nødvendig for at udføre Det Europæiske System af Centralbankers (i det følgende benævnt »ESCB«) opgaver, enten fra de kompetente nationale myndigheder eller direkte fra de økonomiske enheder; med henblik på at smidiggøre udførelsen af disse opgaver, som er beskrevet i traktatens artikel 105, og især udøvelsen af den monetære politik, anvendes den statistiske information hovedsagelig til udarbejdelse af aggregerede statistiske oplysninger, hvor de enkelte økonomiske enheders identitet ikke er relevant, men information kan også bruges på de enkelte økonomiske enheders niveau; statuttens artikel 5.2 foreskriver, at de nationale centralbanker i videst muligt omfang skal

udføre de opgaver, der er beskrevet i statuttens artikel 5.1; ifølge statuttens artikel 5.4 fastsætter Rådet, hvilke fysiske og juridiske personer der er undergivet anmeldelseskrav, forskrifter om konfidentialitet og passende regler om håndhævelse; i denne sammenhæng kan de nationale centralbanker samarbejde med andre kompetente myndigheder, herunder de nationale statistiske institutter og markedsregulerende organer med henblik på gennemførelsen af statuttens artikel 5.1;

(2) for at den statistiske information kan fungere effektivt som instrument i udførelsen af ESCB's opgaver skal definitioner og procedurer for indsamling heraf være struktureret således, at ECB har evnen og fleksibiliteten til rettidigt at benytte sig af kvalitetsstatistikker, der afspejler skiftende økonomiske og finansielle forhold og tager hensyn til den byrde, der pålægges rapporteringsenhederne;

(3) det er derfor ønskeligt at definere en referencerapporteringspopulation i form af kategorier af rapporterende økonomiske enheder og berørte statistiske anvendelsesmuligheder, som ECB's statistiske beføjelser skal begrænses til. Ud fra denne referencepopulation anvender ECB sine regeludstedende beføjelser til at bestemme sin faktiske rapporteringspopulation;

(4) en homogen rapporteringspopulation er nødvendig for udarbejdelse af den »konsoliderede balance for MFI-sektoren« (monetære finansielle institutioner) i de deltagende medlemsstater, hvis hovedformål er at forsyne ECB med et omfattende statistisk billede af den monetære udvikling i de deltagende medlemsstater som et samlet økonomisk område; ECB har udarbejdet og ajourfører en MFI-liste (»List of Monetary Financial Institutions for Statistical Purposes«) baseret på en fælles definition af sådanne institutioner;

(5) i ovennævnte fælles statistiske definition hedder det, at monetære finansielle institutioner omfatter kreditinstitutter som defineret i fællesskabslovgivningen samt alle andre residente finansielle institutioner, som modtager indlån og/eller nære substitutter for indlån fra enheder, undtagen monetære finansielle institutioner, og som for egen regning (i det mindste i økonomisk henseende) yder lån og/eller foretager investeringer i værdipapirer;

(6) postgiroinstitutter, som ikke falder ind under den fælles statistiske definition af monetære finansielle institutioner, kan alligevel underlægges ECB's statistiske rapporteringskrav inden for finansielle statistikker og statistik for betalingssystemer, da de i betydeligt omfang modtager indlån og/eller nære substitutter for indlån og foretager transaktioner i betalingssystemer;

(7) monetære finansielle institutioner i Det Europæiske Nationalregnskabssystem 1995 [1] (ENS 95) omfatter derfor delsektorerne (»centralbanken« og »andre monetære finansielle institutioner« og kan kun udvides ved at medtage institutioner fra delsektoren »andre finansielle formidlere, undtagen forsikringsselskaber og pensionskassser«;

(8) statistikker om betalingsbalancen, kapitalbalance over for udlandet, værdipapirer, elektroniske penge og betalingssystemer er nødvendige, for at ESCB kan udføre sine opgaver uafhængigt;

(9) brugen af betegnelserne »juridiske og fysiske personer« i statuttens artikel 5.4 skal fortolkes i overensstemmelse med medlemsstaternes praksis inden for finansiel statistik og betalingsbalancestatistik, så begreberne også omfatter enheder, som hverken er juridiske eller fysiske personer i medfør af den respektive nationale lovgivning, men som stadig falder ind under de relevante delsektorer i ENS 95; enheder som interessentskaber, filialer, investeringsforeninger (UCITS) og fonde, som i henhold til den respektive lovgivning ikke har status som juridiske personer, kan blive pålagt rapporteringskrav; i sådanne tilfælde pålægges rapporteringskravet de personer, der i henhold til den pågældende nationale lovgivning er juridiske repræsentanter for de pågældende enheder;

(10) den statistiske indberetning af balancer for de institutter, der er omtalt i stattutens artikel 19.1, kan ligeledes anvendes til beregning af mindstereserver, som sådanne institutter er pålagt;

(11) ECB's Styrelsesråd har til opgave at fastlægge opgavefordelingen mellem ECB og de nationale centralbanker vedrørende indsamling og verifikation af statistisk information og håndhævelse heraf under hensyn til princippet i statuttens artikel 5.2 og i tillæg hertil at fordele de opgaver, som de nationale myndigheder påtager sig inden for deres kompetenceområder, med henblik på at udarbejde statistik af en ensartet høj kvalitet;

[1] EFT L 310 af 30.11.1996.

(12) i de første år med det fælles valutaområde kan det være nødvendigt af hensyn til omkostningseffektiviteten at opfylde ECB's statistiske rapporteringskrav gennem overgangsprocedurer på grund af eksisterende begrænsninger i indsamlingssystemerne; dette kan især i forbindelse med betalingsbalancens finansielle poster indebære, at data om grænseoverskridende positioner eller transaktioner, hvor de deltagende medlemsstater betragtes som et samlet økonomisk område, i de første år med det fælles valutaområde kan beregnes under anvendelse af alle positioner eller transaktioner mellem residenter i en deltagende medlemsstat og residenter i andre lande;

(13) de grænser og vilkår, der gælder for ECB's beføjelser til at pålægge foretagender sanktioner i tilfælde af manglende opfyldelse af forpligtelser i henhold ECB's forordninger og beslutninger, er defineret i Rådets forordning (EF) om Den Europæiske Centralbanks beføjelser til at pålægge sanktioner i overensstemmelse med statuttens artikel 34.3; i tilfælde af modstrid mellem ovennævnte forordnings bestemmelser og bestemmelserne i nærværende forordning, der berettiger ECB til at pålægge sanktioner, har bestemmelserne i nærværende forordning forrang; sanktioner ved manglende opfyldelse af forpligtelser i henhold til denne forordning gælder for så vidt andet ikke følger af, at ESCB har mulighed for at fastsætte passende håndhævelsesbestemmelser over for modparter, herunder delvis eller total udelukkelse af en rapporteringsenhed fra pengepolitiske operationer i tilfælde af alvorlig overtrædelse af de statistiske rapporteringskrav;

(14) forordninger udstedt af ECB i henhold til statuttens artikel 34.1 indebærer ingen rettigheder eller forpligtelser for ikke-deltagende medlemsstater;

(15) Danmark har under henvisning til artikel 1 i protokollen (nr. 12) om visse bestemmelser vedrørende Danmark i forbindelse med Edinburgh-aftalen af 12. december 1992 meddelt, at Danmark ikke ønsker at deltage i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union; i overensstemmelse med artikel 2 i den pågældende protokol gælder således alle artikler og bestemmelser i traktaten og statutten, hvori der henvises til en dispensation, for Danmark;

(16) i medfør af stk. 8 i protokollen (nr. 11) om visse bestemmelser vedrørende Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland gælder statuttens artikel 34.1 og 34.3 ikke for Det Forenede Kongerige, medmindre landet deltager i tredje fase af den Økonomiske og Monetære Union;

(17) det anerkendes, at den statistiske information, der er nødvendig for at opfylde ECB's statistiske rapporteringskrav, er forskellig for henholdsvis deltagende og ikke-deltagende medlemsstater, dog gælder artikel 5 i statutten både deltagende og ikke-deltagende medlemsstater; sammen med traktatens artikel 5 indebærer dette en forpligtelse til på nationalt plan at udforme og gennemføre alle foranstaltninger, de måtte anse for nødvendige for at gennemføre indsamlingen af den statistiske information, der er nødvendig for at opfylde ECB's statistiske rapporteringskrav, samt de rettidige forberedelser på statistikområdet, for at de kan blive deltagende medlemsstater;

(18) den konfidentielle statistiske information, som ECB og de nationale centralbanker skal tilvejebringe for at kunne udføre ESCB's opgaver, skal beskyttes for at vinde og bevare rapporteringsenhedernes tillid; når denne forordning er vedtaget, er der ingen yderligere grund til at gøre bestemmelser gældende om konfidentialitet, hvor disse hindrer udveksling af konfidentiel statistisk information i forbindelse med ESCB's opgaver, under iagttagelse af bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger;

(19) ifølge statuttens artikel 38.1 er medlemmerne af de besluttende organer og ECB's og de nationale centralbankers ansatte — selv efter at deres hverv er ophørt — forpligtet til ikke at give oplysning om forhold, som ifølge deres natur er tjenestehemmeligheder, og ifølge statuttens artikel 38.2 er personer med adgang til oplysninger, der er omfattet af fællesskabslovgivningen, der pålægger tavshedspligt, underlagt denne lovgivning;

(20) ECB's ansatte pålægges som følge af overtrædelse af bindende regler, uanset om overtrædelsen begås med overlæg eller ved forsømmelse, disciplinære sanktioner og pålægges eventuelt straf for overtrædelse af bestemmelserne om tjenestehemmeligheder, under iagttagelse af bestemmelserne i både artikel 12 og 18 i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter;

(21) den eventuelle brug af statistisk information under udførelsen af ESCB's opgaver mindsker den samlede rapporteringsbyrde, men indebærer samtidig, at konfidentialitetsforeskriften, som er

defineret i denne forordning, til en vis grad skal adskille sig fra generelle fællesskabs- og internationale principper om statistisk konfidentialitet, især fra bestemmelserne om statistisk fortrolighed i Rådets forordning (EF) nr. 322/97 af 17. februar 1997 om EF-statistikker [1];

(22) forskrifterne om konfidentialitet, som er defineret i denne forordning, gælder kun konfidentiel statistisk information, der fremsendes til ECB med henblik på udførelse af ESCB's opgaver, og de påvirker ikke særlige nationale eller fællesskabsbestemmelser vedrørende overførsel af andre typer information til ECB; de regler om statistisk konfidentialitet, som de nationale statistiske institutter anvender på de statistiske oplysninger, de indsamler på egne vegne, skal respekteres;

(23) i forbindelse med statuttens artikel 5.1 skal ECB samarbejde på statistikområdet med fællesskabsinstitutionerne eller -organerne samt med de kompetente myndigheder i medlemsstaterne eller i tredjelande og med internationale organisationer; ECB og Kommissionen opretter passende rammer for samarbejdet på statistikområdet for at udføre deres opgaver på den mest effektive måde og mindske byrden for rapporteringsenhederne mest muligt;

(24) bestemmelserne i denne forordning kan kun anvendes effektivt, hvis de deltagende medlemsstater som helhed har vedtaget de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at deres myndigheder har beføjelser til at hjælpe og samarbejde med ECB i fuldt omfang, hvad angår verifikation og tvungen indsamling af statistisk information som fastsat i artikel 6 i denne forordning, i overensstemmelse med traktatens artikel 5 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) *ECB's statistiske rapporteringskrav:* den statistiske information, som rapporteringsenhederne skal tilvejebringe, og som er nødvendig for udførelsen af ESCB's opgaver.

2) *Rapporteringsenheder:* de juridiske og fysiske personer samt enheder, der er omtalt i artikel 3 i denne forordning, som er underlagt ECB's statistiske rapporteringskrav.

3) *Deltagende medlemsstat:* en medlemsstat, der har indført den fælles valuta i overensstemmelse med traktaten.

4) *Resident og med hjemsted i:* med et økonomisk interessecenter inden for et lands økonomiske område som beskrevet i bilag A til denne forordning; i denne forbindelse forstås ved *grænseoverskridende positioner* og *grænseoverskridende transaktioner* henholdsvis positioner og transaktioner i aktiver og/eller passiver tilhørende residenter i deltagende medlemsstater betragtet som et samlet økonomisk område i forhold til residenter i ikke-deltagende medlemsstater og/eller residenter i tredjelande.

5) *Kapitalbalancen over for udlandet:* balancen for grænseoverskridende finansielle aktiver og passiver.

6) *Elektroniske penge:* elektronisk lagring af monetær værdi på teknisk udstyr, herunder forudbetalte betalingskort, der i vidt omfang kan anvendes til betalinger til andre enheder end udstederen uden nødvendigvis at involvere bankkonti i transaktionen, og som fungerer som er forudbetalt ihændehaverinstrument.

Artikel 2

Referencerapporteringspopulation

1. Med henblik på opfyldelse af ECB's statistiske rapporteringskrav har ECB, assisteret af de nationale centralbanker i overensstemmelse med statuttens artikel 5.2, ret til at indsamle statitisk information inden for grænserne af referencerapporteringspopulationen samt, hvad der er nødvendigt for at udføre ESCB's opgaver.

2. Referencerapporteringspopulationen skal omfatte følgende rapporteringsenheder:

a) Juridiske og fysiske personer, der falder inden for delsektorerne »centralbanken«, »andre monetære finansielle institutioner« og »andre finansielle formidlere, undtagen forsikringsselskaber og pensionskasser« som beskrevet i bilag B til denne forordning, som har hjemsted i en medlemsstat, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde ECB's statistiske rapporteringskrav inden for finansiel statistik samt statistik om betalingssystemer.

[1] EFT L 52 af 22.2.1997, s. 1.

b) Postgiroinstitutter, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde ECB's statistiske rapporteringskrav inden for finansiel statistik samt statistik om betalingssystemer.

c) Juridiske og fysiske personer med hjemsted i en medlemsstat i det omfang, de har grænseoverskridende positioner eller udfører grænseoverskridende transaktioner, og at den statistiske information, der vedrører sådanne positioner eller transaktioner, er nødvendig for at opfylde ECB's statistiske rapporteringskrav inden for betalingsbalancestatistik eller kapitalbalancen over for udlandet.

d) Juridiske og fysiske personer med hjemsted i en medlemsstat i det omfang, den statistiske information vedrørende de af sådanne personer udstedte værdipapirer eller elektroniske penge er nødvendig for at opfylde ECB's statistiske rapporteringskrav.

3. En enhed, som ellers ville være dækket af definitionen i foregående stykke, men som ifølge residenslandets nationale lovgivning hverken er en juridisk person eller en gruppe fysiske personer, som dog kan være underlagt rettigheder og forpligtelser, betragtes som rapporteringsenhed. En sådan enheds rapporteringspligt opfyldes af de personer, der repræsenterer enheden juridisk. Hvor en juridisk person, en gruppe fysiske personer eller en enhed som omtalt i første punktum i dette stykke har en filial resident i et andet land, fungerer filialen selv som rapporteringsenhed, uanset hvor hovedkontoret er beliggende, i det omfang filialen opfylder vilkårene i stk. 2, med undtagelse af kravet om selvstændig juridisk personlighed. Flere filialer i samme medlemsstat, uanset antal, betragtes som en filial, når de tilhører samme delsektor i økonomien. En filials rapporteringspligt opfyldes af de personer, der juridisk repræsenterer filialen.

Artikel 3

Modaliteter for definition af statistiske rapporteringskrav

Ved definition og pålæggelse af ECB's statistiske rapporteringskrav skal ECB specificere den faktiske rapporteringspopulation inden for referencerapporteringspopulationen som defineret i artikel 2 i denne forordning. For så vidt andet ikke er fastsat for opfyldelsen af de statistiske rapporteringskrav:

a) skal ECB mindske rapporteringsbyrden mest muligt, herunder ved anvendelse af eksisterende statistikker i videst muligt omfang

b) skal ECB tage højde for Fællesskabets og internationale statistiske standarder

c) kan ECB helt eller delvist fritage nærmere angivne klasser af rapporteringsenheder fra ECB's statistiske rapporteringskrav.

Artikel 4

Medlemsstaternes forpligtelser

Medlemsstaterne skal organisere sig inden for statistikområdet og samarbejde med ESCB i fuldt omfang med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i medfør af statuttens artikel 5.

Artikel 5

ECB's regeludstedende beføjelser

1. ECB kan vedtage forordninger vedrørende definition og pålæggelse af ECB's statistiske rapporteringskrav over for den faktiske rapporteringspopulation i de deltagende medlemsstater.

2. For at sikre den sammenhæng, der kræves for at udarbejde statistikker, som opfylder de respektive informationskrav, skal ECB høre Kommissionen vedrørende udkast til forordninger i tilfælde af tilknytning til Kommissionens statistikkrav. Komiteen for Penge-, Finansiel- og Betalingsbalancestatistik deltager inden for rammerne af dens kompetenceområde i samarbejdsprocessen mellem Kommissionen og ECB.

Artikel 6

Verifikationsret og tvungen indsamling af statistisk information

1. Hvis en rapporteringsenhed med hjemsted i en deltagende medlemsstat mistænkes for overtrædelse, som beskrevet i artikel 7, stk. 2, i denne forordning, af ECB's statistiske rapporteringskrav, er ECB og i overensstemmelse med statuttens artikel 5.2 den nationale centralbank i den pågældende deltagende medlemsstat berettiget til at verificere den statistiske informations nøjagtighed og kvalitet samt foranstalte tvungen indsamling. Hvis den pågældende statistiske information er nødvendig for at påvise overensstemmelse med mindstereservekrav, udføres verifikationen imidlertid i overensstemmelse med artikel 6 i Rådets forordning (EF) om Den Europæiske Centralbanks anvendelse af mindstereserver. Retten til at kontrollere statistisk information eller foranstalte tvungen indsamling heraf omfatter retten til:

a) at kræve fremlæggelse af dokumenter

b) at undersøge rapporteringsenhedernes regnskaber og optegnelser

c) at tage kopier eller udskrifter af sådanne regnskaber og optegnelser, og

d) at tilvejebringe skriftlige eller mundtlige forklaringer.

2. ECB eller den kompetente nationale centralbank meddeler skriftligt rapporteringsenheden sin beslutning om at verificere statistisk information eller foranstalte tvungen indsamling heraf ved en nærmere angivelse af tidsfristen for overholdelse af verifikationsanmodningen, sanktioner, der vil blive pålagt i tilfælde af manglende overholdelse, samt retten til at få sagen prøvet. ECB og den pågældende nationale centralbank orienterer hinanden om sådanne verifikationsanmodninger.

3. Nationale procedurer følges med hensyn til verifikation og tvungen indsamling af statistisk information. Omkostningerne i forbindelse hermed afholdes af rapporteringsenheden, hvis det er påvist, at rapporteringsenheden har overtrådt de statistiske rapporteringskrav.

4. ECB kan vedtage forordninger med nærmere angivelse af betingelserne for udøvelse af verifikationsretten eller retten til at foranstalte tvungen indsamling af statistisk information.

5. Inden for deres kompetenceområde yder de nationale myndigheder i de deltagende medlemsstater den nødvendige bistand til ECB og de nationale centralbanker under udøvelsen af de beføjelser, der er anført i denne artikel.

6. Hvor en rapporteringsenhed modsætter sig eller hindrer verifikationsprocessen eller tvungen indsamling af den krævede statistiske information, yder den deltagende medlemsstat, hvor rapporteringsenhedens lokalitet er beliggende, den nødvendige bistand, herunder at sørge for adgang for ECB eller den nationale centralbank til rapporteringsenhedens lokalitet med henblik på udøvelse af de i stk. 1 nævnte rettigheder.

Artikel 7

Pålæggelse af sanktioner

1. ECB er bemyndiget til at pålægge sanktioner som anført i denne artikel over for rapporteringsenheder, der er underlagt rapporteringskrav og har hjemsted i en deltagende medlemsstat, og som ikke opfylder forpligtelserne i medfør af denne forordning eller ECB-forordninger eller -beslutninger, hvorved ECB's statistiske rapporteringskrav defineres og pålægges.

2. Forpligtelsen til at overføre visse statistiske oplysninger til ECB eller de nationale centralbanker betragtes som overtrådt, hvis:

a) ECB eller den nationale centralbank ikke har modtaget statistisk information inden for den fastsatte tidsfrister, eller

b) den statistiske information er unøjagtig, ufuldstændig eller i en form, der ikke overholder kravet.

3. Forpligtelsen til at give ECB og de nationale centralbanker mulighed for at verificere nøjagtigheden og kvaliteten af den statistiske information, der er indsendt af rapporteringsenheden til ECB eller den nationale centralbank, betragtes som overtrådt, når en rapporteringsenhed hindrer denne adgang. En sådan hindring omfatter, men er ikke begrænset til, fjernelse af dokumenter, og fysisk hindring af adgang for ECB eller den nationale centralbank, hvor denne adgang er nødvendig, for at de kan udføre deres verifikationsopgaver eller tvungne indsamling.

4. ECB kan pålægge en rapporteringsenhed sanktioner som følger:

a) I tilfælde af en overtrædelse som defineret i artikel 7, stk. 2, litra a), dagbøder på højst 10 000 EUR, hvor den samlede bøde ikke må overstige 100 000 EUR

b) i tilfælde af en overtrædelse som defineret i artikel 7, stk. 2, litra b), en bøde på højst 200 000 EUR, og

c) i tilfælde af en overtrædelse som defineret i artikel 7, stk. 3 en bøde på højst 200 000 EUR.

5. Sanktionerne i artikel 7, stk. 4, i denne forordning supplerer rapporteringsenhedens forpligtelse til at afholde omkostningerne ved verifikation og tvungen indsamling som angivet i artikel 6, stk. 3, i denne forordning.

6. Under udøvelse af de beføjelser, der er anført i denne artikel, handler ECB i overensstemmelse med de principper og procedurer, der er angivet i Rådets forordning (EF) om Den Europæiske Centralbanks pålæggelse af sanktioner.

Artikel 8

Forskrifter om konfidentialitet

1. Inden for denne forordnings anvendelsesområde og af hensyn til forskrifterne om konfidentialitet, som omfatter den statistiske information, der er nødvendig, for at ESCB kan udføre sine opgaver, betragtes den statistiske information som konfidentiel, når den giver mulighed for at identificere rapporteringsenheder eller andre juridiske personer, fysiske personer, enheder eller filialer enten direkte ved navn, adresse eller ud fra en officiel identifikationskode eller indirekte, hvor individuelle oplysninger kan afledes ud fra den pågældende information. For at bestemme, hvorvidt en rapporteringsenhed eller anden juridisk person, fysisk person, enhed eller filial er identificerbar, tages der hensyn til alle midler, som med rimelighed kan anvendes af tredjemand til at identificere ovennævnte rapporteringsenhed eller anden juridiske person, fysisk person, enhed eller filial. Statistisk information fra kilder, der er tilgængelige for offentligheden i overensstemmelse med national lovgivning, betragtes ikke som konfidentiel.

2. Overførsel fra de nationale centralbanker til ECB af konfidentiel statistisk information finder sted i det omfang og med den detaljeringsgrad, der er nødvendig for udførelse af ESCB's opgaver, herunder passende overvågning af overholdelse af eventuelle mindstereservekrav, hvis sidstnævnte er fastsat på grundlag af individuelle statistiske oplysninger indsamlet i medfør af ECB's regeludstedende beføjelser.

3. Rapporteringsenhederne informeres om, hvordan den statistiske information, de har indsendt, kan bruges.

4. ECB anvender konfidentiel statistisk information indsendt til ECB udelukkende til udførelse af ESCB's opgaver, undtagen i følgende tilfælde:

a) Hvis rapporteringsenheden eller den anden juridiske person eller fysiske person, enhed eller filial, der kan identificeres, udtrykkeligt har givet sit samtykke til brug af ovennævnte statistiske information til andre formål, eller

b) til udarbejdelse af specifikke EF-statistikker, efter aftale mellem Kommissionen og ECB i overensstemmelse med artikel 9 i Rådets forordning (EF) nr. 322/97 af 17. februar 1997 om EF-statistikker [1] eller

c) for at give videnskabelige forskningsorganer adgang til konfidentiel statistisk information, som ikke giver mulighed for direkte identifikation, dog med forbehold af national lovgivning og ovennævnte udtrykkelige samtykke fra den nationale myndighed, der fremsendte oplysningerne.

5. De nationale centralbanker anvender den indsamlede konfidentielle statistiske information til overholdelse af ECB's statistiske rapporteringskrav udelukkende med henblik på udførelse af ESCB's opgaver, undtagen:

a) hvis rapporteringsenheden eller den anden juridiske person, fysiske person, enhed eller filial, der kan identificeres, udtrykkeligt har givet sit samtykke til brug af ovennævnte statistiske information til andre formål, eller

b) hvis oplysningerne anvendes på nationalt plan til statistisk i henhold til en aftale mellem de nationale statistikmyndigheder og den nationale centralbank eller til udarbejdelse af EF-statistikker i overensstemmelse med artikel 9 i ovennævnte Rådets forordning (EF) nr. 322/97, eller

c) hvis den statistiske information anvendes inden for tilsynsvirksomhed eller til udøvelse i overensstemmelse med artikel 14.4 i statutten af andre funktioner end dem, der er specificeret i statutten, eller

d) til at give videnskabelige forskningsorganer adgang til konfidentiel statistisk information, som ikke giver mulighed for direkte identifikation.

6. Denne artikel må ikke hindre, at konfidentiel statistisk information, der er indsamlet med andre formål end opfyldelse eller i tillæg til opfyldelse af ECB's statistiske rapporteringskrav, anvendes til at opfylde disse andre formål.

7. Denne artikel gælder kun indsamling og overførsel af konfidentiel statistisk information med henblik på opfyldelse af ECB's statistiske rapporteringskrav; den har ingen indflydelse på særlige nationale eller fællesskabsbestemmelser om overførsel af andre typer oplysninger til ECB.

8. Denne forordning gælder for så vidt andet ikke er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindeles med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

9. ECB og de nationale centralbanker træffer alle nødvendige reguleringsmæssige, administrative, tekniske og organisatoriske foranstaltninger for at beskytte konfidentiel statistisk information. ECB definerer fælles regler og mindstestandarder for at hindre ulovlig afsløring og uautoriseret brug. Beskyttelsesforanstaltningerne gælder

[1] Ifølge ændringen ved starten af tredje fase erstattes »Det Europæiske Monetære Institut« med »Den Europæiske Centralbank«.

alle konfidentielle statistiske oplysninger som defineret i stk. 1.

10. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte konfidentiel statistisk information, herunder medlemsstaternes iværksættelse af passende håndhævelsesforanstaltninger i tilfælde af overtrædelse.

Artikel 9

Afsluttende bestemmelser

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

BILAG A

AFGRÆNSNING AF DEN NATIONALE ØKONOMI

2.04. De enheder — det være sig institutionelle enheder, lokale faglige enheder eller homogene produktionsenheder — som udgør et lands økonomi, og hvis transaktioner registreres i ENS, er de enheder, hvis økonomiske interessecentrum er placeret inden for det pågældende lands økonomiske område. Disse enheder, kaldet residente enheder, kan, men skal ikke, have det pågældende lands nationalitet, kan, men skal ikke, være en juridisk enhed, og kan, men skal ikke, være til stede på det pågældende lands økonomiske område på det tidspunkt, hvor transaktionen gennemføres. Efter at have foretaget denne afgrænsning af den nationale økonomi ved hjælp af de residente enheder er det nødvendigt at definere betydningen af begreberne økonomisk område og økonomisk interessecentrum.

2.05. Ved det økonomiske område forstås:

a) det geografiske område, der administreres af en regering, inden for hvilke personer, varer, tjenester og kapital bevæger sig frit

b) toldfri zoner, herunder toldfri lagre og fabrikker under toldopsyn

c) det nationale luftrum, territorialfarvand og den del af kontinentalsoklen, der ligger i det internationale farvand, som er under landets overhøjhed [1]

d) territoriale enklaver (dvs. geografiske områder beliggende i udlandet, og som i henhold til internationale traktater eller aftaler mellem stater anvendes af landets offentlige myndigheder (ambassader, konsulater, militærbaser, videnskabelige baser osv.))

e) forekomster af olie, naturgas osv. i internationalt farvand uden for landets kontinentalsokkel, som udnyttes af enheder, der er residente på landets område som defineret i ovenstående underafsnit.

2.06. Det økonomiske område omfatter ikke eksterritoriale enklaver (dvs. dele af landets eget geografiske område, som bruges af andre landes offentlige myndigheder, af Den Europæiske Unions institutioner eller af internationale organisationer i henhold til internationale traktater eller aftaler mellem stater [2].

---

[1] Fiskerfartøjer, andre skibe, flydende platforme og luftfartøjer behandles i ENS som alt andet mobilt udstyr, hvad enten de ejes og/eller drives af residente enheder i landet eller ejes af ikke-residente enheder og drives af residente enheder. Transaktioner vedrørende ejendomsret (faste bruttoinvesteringer) og brug (udlejning, forsikring osv.) af denne type udstyr henregnes til økonomien i det land, hvor henholdsvis ejeren og/eller operatøren er resident. Finansiel leasing betragtes som en overdragelse af ejendomsretten.

[2] Områder, der anvendes af Den Europæiske Unions institutioner og internationale organisationer, betragtes således som stater sui generis. Sådanne stater er kendetegnet ved, at de eneste residente enheder er institutionerne selv (se 2.10.e).

2.07. Begrebet økonomisk interessecentrum angiver, at der findes en placering inden for det økonomiske område, på eller ud fra hvilken en enhed udøver og har til hensigt fortsat at udøve økonomiske aktiviteter og transaktioner i betydeligt omfang, enten tidsubegrænset eller over en længere, tidsbegrænset periode (et år eller mere). Det følger heraf, at en enhed, der udfører sådanne transaktioner på flere landes økonomiske områder, betragtes som havende et økonomisk interessecentrum i hvert af disse lande. Ejendomsret til jord og bygninger inden for det økonomiske område betragtes som tilstrækkeligt til, at ejeren har et økonomisk interessecentrum på området.

2.08. På grundlag af disse definitioner kan enheder, der anses for residente i et givet land, opdeles i følgende grupper:

a) enheder, hvis hovedaktivitet er produktion, finansiering, forsikring eller omfordeling, for så vidt angår alle deres transaktioner, undtagen transaktioner vedrørende ejedomsret til jord og bygninger

b) enheder, hvis hovedaktivitet er forbrug ([1]), for så vidt angår alle deres transaktioner, undtagen transaktioner vedrørende ejendomsret til jord og bygninger

c) alle enheder i deres egenskab af ejere af jord eller bygninger, med undtagelse af ejere af eksterritoriale enklaver, der udgør en del af andre landes økonomiske område, eller som er stater sui generis (se punkt 2.06).

2.09. For enheder, hvis hovedaktivitet er produktion, finansiering, forsikring eller omfordeling, for så vidt angår eller deres transaktioner, undtagen transaktioner vedrørende ejendomsret til jord og bygninger, skelnes der mellem to tilfælde:

a) aktiviteter, der udelukkende udøves på landets økonomiske område: enheder, der udøver sådanne aktiviteter, er residente enheder i det pågældende land

b) aktiviteter, der udøves i et år eller derover, i flere landes økonomiske områder: kun den del af enheden, der har et økonomisk interessecentrum på landets økonomiske område, anses for at være en resident enhed. Der kan enten være tale om:

1) en institutionel resident enhed, hvor de aktiviteter, der udøves i mere end et år i udlandet, er udskilt og behandles separat ([2]), eller

2) en fiktiv resident enhed, for så vidt angår den aktivitet, der udøves i landet i mere end et år af en enhed, der er resident i et andet land ([3]).

2.10. For enheder, hvis hovedaktivitet er forbrug, bortset fra i deres egenskab af ejere af jord og bygninger, betragtes husholdninger, der har et økonomisk interessecentrum i landet, som residente enheder, selv om de tager til udlandet i kortere perioder (mindre end et år). Disse omfatter navnlig følgende grupper:

a) grænsearbejdere, dvs. personer, som dagligt krydser grænsen for at arbejde i et naboland

b) sæsonarbejdere, dvs. personer, som forlader landet i adskillige måneder, men i mindre end et år, for at arbejde i et andet land inden for sektorer, hvor der findes et midlertidigt behov for ekstra arbejdskraft

c) turister, patienter, studerende ([3]), embedsmænd på tjenesterejse, forretningsfolk, sælgere, kunstnere og besætningsmedlemmer, som rejser i udlandet

([1]) Forbrug er ikke husholdningernes eneste mulige aktivitet. Husholdninger kan som erhvervsdrivende udøve enhver form for økonomisk aktivitet.

([2]) Kun i tilfælde, hvor denne aktivitet udøves i mindre end et år, skal den ikke adskilles fra den producerende institutionelle enheds aktiviteter. Dette kan også være tilfældet, når den pågældende aktivitet, selv om den udøves i et år eller derover, er af et ubetydeligt omfang og under alle omstændigheder, når den består i at installere udstyr i udlandet. Men en enhed, der er resident i et andet land, og som udfører byggeaktiviteter i det pågældende land i mindre end et år, betragtes som havende sit økonomiske interessecentrum på landets økonomiske område, hvis resultatet af byggeaktiviteten udgør faste bruttoinvesteringer. En sådan enhed skal derfor behandles som en fiktiv resident enhed.

([3]) Studerende betragtes altid som residenter, uanset varigheden af deres studier i udlandet.

d) lokalt ansatte, der arbejder i eksterritoriale enklaver i udlandet

e) ansatte ved Den Europæiske Unions institutioner samt ved internationale civile eller militære organisationer, som har hovedkvarter i eksterritoriale enklaver

f) officielle repræsentanter, civile eller militære, for landets regering (herunder disses husholdninger), der er bosat i territoriale enklaver.

2.11. Alle enheder i deres egenskab af ejere af jord og/eller bygninger, som udgør en del af det økonomiske område, betragtes som residente enheder eller fiktive residente enheder i det land, hvor jorden eller bygningerne er beliggende.

BILAG B

DELSEKTOREN CENTRALBANKEN (S. 121)

2.45. *Definition:*

Delsektoren centralbanken (S. 121) består af alle finansielle selskaber og kvasiselskaber, hvis hovedfunktion består i at udstede penge, opretholde den indenlandske og udenlandske værdi af den nationale valuta samt at opbevare alle landets internationale reserver eller en del heraf.

2.46. Delsektor S. 121 omfatter følgende finansielle formidlere:

a) den nationale centralbank, også hvor den indgår i Det Europæiske System af Centralbanker

b) centrale monetære organer hovedsagelig i offentligt regi (f.eks. organer, der forvalter veksling af valuta eller udsteder penge), som fører et fuldstændigt regnskab og har fri beslutningsret i forhold til de statslige forvaltnings- og servicemyndigheder. Disse aktiviteter udøves for det meste enten inden for statslig forvaltning og service eller inden for centralbanken. I disse tilfælde er der ikke tale om nogen selvstændig institutionel enhed.

2.47. Delsektor S. 121 omfatter ikke myndigheder og organer (bortset fra centralbanken), som regulerer eller fører tilsyn med finansielle selskaber eller finansmarkederne.

DELSEKTOREN ANDRE MONETÆRE FINANSIELLE INSTITUTIONER (S. 122)

2.48. *Definition:*

Delsektoren andre monetære finansielle institutioner (S. 122) omfatter alle finansielle selskaber og kvasiselskaber — med undtagelse af enheder klassificeret under delsektoren centralbanken — der hovedsagelig beskæftiger sig med finansiel formidling, og hvis aktiviteter består i at modtage indlån og/eller indlånslignende indskud fra andre institutionelle enheder end monetære finansielle institutioner, og som for egen regning yder lån og/eller foretager investeringer i værdipapirer.

2.49. De monetære finansielle institutioner (MFI'er) omfatter delsektoren centralbanken (S. 121) og delsektoren andre monetære finansielle institutioner (S. 122) og svarer til de monetære finansielle institutioner til statistiske formål, som defineret af EMI.

2.50. MFI'er kan ikke uden videre benævnes »banker«, for de kan eventuelt omfatte nogle finansielle selskaber, som ikke kan kalde sig banker, og nogle, som måske ikke må kalde sig banker i visse

lande, mens andre finansielle selskaber, der betegner sig selv som banker, måske slet ikke er MFI'er. Generelt henregnes følgende finansielle formidlere under delsektor S. 122:

a) forretningsbanker, »universal«-banker og andre ikke-specialiserede banker

b) sparekasser (herunder sparekasser, som forvalter båndlagte midler, samt låne- og sparekasser)

c) postgiroinstitutioner, postbanker, girobanker

d) lånekasser, herunder landbrugslånekasser

e) andelskasser, andelslånekasser o.l.

f) specialiserede banker (f.eks. erhvervsbanker, emissionskonsortier, privatkundebanker).

2.51. Følgende finansielle formidlere kan også klassificeres i delsektor S. 122, når deres aktivitet består i fra offentligheden at modtage midler, der skal tilbagebetales, enten i form af indlån eller under andre former, såsom løbende udstedelse af obligationer og andre tilsvarende værdipapirer. Ellers skal de klassificeres i delsektor S. 123:

a) selskaber, der formidler lån mod pant i fast ejendom (realkreditinstitutioner som f.eks. kreditforeninger, hypotekbanker o.l.)

b) investeringsforeninger, investeringsselskaber og andre former for kollektiv investering, f.eks. foretagender, der beskæftiger sig med kollektive investeringer i omsættelige værdipapirer (UCITS)

c) kommunale lånekasser.

2.52. Delsektor S. 122 omfatter ikke:

a) holdingselskaber, der udelukkende kontrollerer og leder en gruppe af datterselskaber hovedsagelig bestående af andre monetære finansielle institutioner, men som ikke selv tilhører delsektoren andre monetære finansielle institutioner. Sådanne holdingselskaber klassificeres i delsektor S. 123

b) nonprofitinstitutioner med status af uafhængige juridiske enheder, som er rettet mod andre monetære finansielle institutioner, men som ikke foretager finansiel formidling.

DELSEKTOREN ANDRE FINANSIELLE FORMIDLERE, UNDTAGEN FORSIKRINGSSELSKABER OG PENSIONSKASSER (S. 123)

2.53. *Definition:*

Delsektoren andre finansielle formidlere undtagen forsikringsselskaber og pensionskasser (S. 123) omfatter alle finansielle selskaber og kvasiselskaber, der hovedsagelig beskæftiger sig med finansiel formidling ved at indgå forpligtelser, undtagen i form af penge, indlån og/eller indlånslignende indskud fra andre institutionelle enheder end monetære finansielle selskaber, eller forsikringstekniske reserver.

2.54. Delsektor S. 123 omfatter forskellige former for finansielle formidlere, især dem, der hovedsagelig er beskæftiget med langfristet finansiering. I det fleste tilfælde er det den ofte lange løbetid, som adskiller disse fra delsektoren andre monetære finansielle institutioner. Eftersom der ikke er tale om passiver i form af forsikringstekniske reserver, er det muligt af afgrænse denne delsektor i forhold til delsektoren forsikringsselskaber og pensionskasser.

2.55. Delsektor S. 123 omfatter navnlig følgende finansielle selskaber og kvasiselskaber, medmindre der er tale om MFI'er:

a) selskaber, der beskæftiger sig med finansiel leasing

b) selskaber, der formidler afbetalingskreditter og finansiering til personlige eller erhvervsmæssige formål

c) selskaber, der beskæftiger sig med factoring

d) forhandlere af værdipapirer og derivater (for egen regning)

e) specialiserede finansielle selskaber, såsom venture- og udviklingsselskaber, eksport/importfinansieringsselskaber

f) kreditformidlende selskaber oprettet med henblik på at eje værdipapirbaserede aktiver

g) finansielle formidlere, der modtager indlån og/eller indlånslignende indskud udelukkende fra MFI'er

h) holdingselskaber, der udelukkende kontrollerer og leder en gruppe af datterselskaber, der hovedsagelig er beskæftiget med finansiel formidling og/eller finansielle hjælpetjenester, men som ikke selv er finansielle selskaber.

2.56. Delsektor S. 123 omfatter ikke nonprofitinstitutioner med status af uafhængige juridiske enheder, som er rettet mod andre finansielle formidlere, undtagen forsikringsselskaber og pensionskasser, men som ikke udfører finansiel formidling.